

Hænde, saa vilde Følgen blive en ganske anden, end den bliver af denne Lov. Følgen vilde blive den, at den danske Statsgæld, som for Øjeblikket er 240 Mill. Kr., vilde stige til 245 Mill. Kr. — jeg bruger runde Tal. Det vilde rent juridisk set blive den retlige Følge deraf. Det er den ene Side af Sagen. Men dernæst skal jeg erindre om, at vi have fornylig — som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa — vedtaget en Finanslov, der giver Hjemmel til at opretholde den her omhandlede Gæld i dens nuværende Omfang —, vedtagen ogsaa i dette Ting med det ærede 2det Medlem for 2den Kreds som Ordfører og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds til at stemme derfor. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds sagde sidste Gang, at denne Statsgæld — som de nu tale om, som om den ikke eksisterede — var bleven slettet ud ved selve Loven om Statsbrandforsikringsfonden. Der staar nu ikke et eneste Ord i denne Lov derom, men den Fortolkning, de saaledes gøre gældende, have de dernæst selv ødelagt, ruineret bagefter ved at vedtage en Finanslov, hvorefter der udtrykkelig er Hjemmel for at betale Renter af denne Gæld, idet den i vedkommende Anmærkninger staar opført som Statsgæld og er sammenregnet med den øvrige Statsgæld. Hvis altsaa det ærede 2det Medlem for 2den Kreds fik sin Villie, saa vilde Følgen deraf blive den, at Statsgælden, som er ca. 240 Mill. Kr. i dette Øjeblik — jeg bruger stadig runde Tal —, blev ca. 245 Mill. Kr., medens Forslaget, hvis det bliver vedtaget, som det er foreslaaet her, ogsaa med Flertallets Ændring, vil medføre, at Statsgælden bliver 240 Mill. Kr., som den er i dette Øjeblik, som den er i Henhold til den Finanslov, som lige er vedtagen. Det er Forskellen paa de to Standpunkter, og derfor synes jeg, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds har ganske Uret, naar han vil have lavet Lovforslagets Tekst helt om.

Jeg skal ikke følge det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds paa hans lange Vandring atter i Dag; jeg tror, det er unyttigt for os paa ny at give os til at drøfte Spørgsmaalet om Statsbrandforsikringsfonden. Denne Sag er jo temmelig afgjort, og jeg tror, at naar vi skulde til at drøfte baade den og Spørgsmaalet om at have særlige Fonds i al Almindelighed, saa kom vi meget for vidt. Jeg er, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, i al Almindelighed ikke stemt for særlige

Fonds; men der gives ganske specielle Øjemed, til hvilke særlige Fonds kunne være nyttige, og hvis noget Øjemed af saadan Art kan tænkes, maa det være dette: at sikre Statens Ejendele mod Brandskade. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man gik den Vej overhovedet ikke at have nogen Assurance af Statens Ejendomme og Løsøre mod Brandskade, og hvis vi saa fik en større Brand — ikke just som Christiansborg Slots Brand, der jo var saa overordentlig stor, men dog en større Brand, f. Eks. af det kongelige Teater eller sligt —, vilde det lyde fra alle Sider som en Bebrejdelse mod Administrationen: Har man dog tænkt sig saa lidt om, har man dog været saa lidt forudseende, at man ikke har tegnet nogen Assurance for den Slags Ejendomme? Saa lidet forudseende har Staten nu ikke været; den har tegnet Assurance for en Del af sine faste Ejendomme og for en Del af sit Løsøre. Men det har vist sig, at denne Assurance var meget dyrere for Staten end at være sin egen Assurandør, og for at have noget at staa imod med overfor de pludselige Stød, som Brandskade kan give, forekommer det mig unægtelig at være en fornuftig Foranstaltning at have en Brandforsikringsfond. Men det er heller ikke derom, vi skulle diskutere; den Sag er afgjort.

Saa staar det ærede Medlem og kører med sin sædvanlige Lethed i Behandlingen af Ordet rundt i den Cirkel, at først paa staar han, at Gælden er slettet, og dernæst raillerer han over, at jeg alligevel hævder, at den er der; men Beviser for, at den er slettet, leverer han aldeles ikke. Det Ræsonnement, at naar jeg skylder en Mand 100 Kr. og saa faar dem forærede af ham, er Gælden dermed ganske ude af Verden, gælder aldeles ikke i disse Forhold. Sagen er den, at jeg er ikke raadig over Statskassens Gæld, saaledes som jeg er raadig over min egen private Portemonnæ. Det ærede Medlem tager ganske fejl i saa Henseende, og han brugte nogle Ord, der ganske karakteriserer, hvorledes han tager fejl. Han sagde, at jeg kunde i Stedet for at lade Reserve-Pensionsfonden have denne Fordring paa 5,6 Mill. Kr. paa Statskassen have indbetalt dem af Statskassens Midler. Nej, det kunde jeg aldeles ikke have gjort, uden at Lovgivningsmagten havde bestemt det, og det har Lovgivningsmagten ikke bestemt. Den har bestemt, at det skal være en Gæld for Statskassen; den har bestemt, at denne Gæld skal medregnes til Statsgælden; den har intetsteds bestemt, at denne Gæld